

Hazan

– Edullezi_pas · 20 Kasım 2019

İnsanlığa karşı insanlar sürüyorum mevsimin sabanıyla
Yıkılmış zümrelerini zerreme işleyen takvim
Bazı günlerimi atlar
Bazen de koparır muhtelif sözlerimi bağrımdan
Sağır ve dilsiz kalırım
Ahraz haykırışlarımı kimsecikler duymaz
Yalnız yalınayak yürüyenler anlar halimi
Çakıl taşlarını ayağına çarptıranlar
Muhالیf kalanlar içtimai hayatta
İsyanın ahlaksızlığına karşı edeple duranlar
Anlar halimi
Anlar halsizliğimi
Dilimi kurutan kasvetimi perçinler
İnsanlığın amansız öfkesi
Yalnızlığımın hadsiz sessizliği
Kıvrandırır çocukları
Döl sarrafı parazitler halinde
Partizanca duruşum kasketimle durulanır
Siner kubbemin kokusuna sigaram
İsyan ciğerlerime dolar
Püskürür öfke dolu bakışlara
Yazmayan kalem artık yazar
Gelmiştir vakti keşkelerin nadası
Çünkü mevsim hazan.